

MOJE SKROVIŠTE

*Stigla sam u nepoznato,
sama
bez skrovišta.*

I htjedoh naći skrovište.

*Lutala sam drumovima
ali vrata kuća bijahu zatvorena;
sve je vrvjelo od glasova
al' nigdje svjetla s prozora.*

*A na periferiji nepoznatog
u tišini zvijezda
vidokrugu svitanja
vidjela sam svjetlo.*

*I vidjeh otvorena vrata
Tvog Srca,
i ja nađoh svoje skrovište
i svoj dom.*

K. Z.

VAMA SVIMA KOJI PROLAZITE PIŠEM OVO KAO PODSJETNIK...

Javljam vam se. A javljati se nekom znači znati tog nekog. Još više: zapažati tog nekog, ne biti indiferentan prema tom nekom pri prolazima na svim širinama i dužinama geografskim. Pa i onda kad se cijelo jedno more ispriječi među kao most nepremostivi.

Javljati se... ne znači li to davati se? Ne znači li to iznositi sebe iznutra da bi drugi postao bogatiji ili siromašniji? Ne znači li to napokon profanaciju onog »novog« i »starog« u nama, jer smo promijenili njihovu konstelaciju?...

Izmijeniti iskonski red, izvući kamen uzidan u zgradu i baciti ga na put, osamiti ga, nije li to svetogrđe?

A svaka misao, svaka ideja, svaka želja čim se ostvari, a to znači čim je dodirnuta, postaje osamljena. U njoj nema više životnog elana, čežnje za dodirrom. Nema više sna o susretu.

Samo pupoljak ruže sniva o velikom danu procvata...

Javljati se. Ponekad znači tek toliko da nam netko skine šešir. Tek toliko da smo u masi i mi zapaženi. Ipak je to čast biti cilj jednog »klimoglava«.

Nekad je užitak u tom kad upozorimo drugog da smo tu... a nimalo nismo poželjni.